

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 10-2-2006

Αριθ.Πρωτ.3040/05/Γνωμ. 2

Προς

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης

Κλάδος Διοικητικού

Διεύθυνση Οργάνωσης-Νομοθεσίας

Τμήμα 3ο Νομικών Υποθέσεων

Αθήνα

Θέμα:Αν πρέπει να διαγράφεται από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθυμητών ο υπό απέλαση αλλοδαπός ύστερα από απόφαση που δέχεται αντιρρήσεις του κατά της απέλασης, κατ' άρθρο 565 ΚΠΔ.

1- Σ' απάντηση του 4000/4/10-ιη από 20-7-05 εγγράφου ερωτήματός σας, που αναφέρεται για τον εάν πρέπει να διαγράφεται από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθυμητών Αλλοδαπών ο υπό απέλαση αλλοδαπός, ύστερα από απόφαση που δέχεται αντιρρήσεις του κατά της

εκτελεσιμότητας της απέλασης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα.

2- Η απάντηση παρέχεται υπό το εξής διάγραμμα: Α- Τήρηση Εθνικού Καταλόγου Ανεπιθυμητών Αλλοδαπών [ΕΚΑΝΑ]. Β- Κωλύματα απελάσεων. Γ- Προστασία αλλοδαπών από τη δικαστική απέλαση. Δ- Διαγραφή από το κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών

Α- Τήρηση Εθνικού Καταλόγου Ανεπιθυμητών Αλλοδαπών [ΕΚΑΝΑ]

Η απέλαση του αλλοδαπού διακρίνεται σε διοικητική και δικαστική. Η μεν διοικητική διατάσσεται από τον Αστυνομικό Διευθυντή ή τον οριζόμενο από τους Γενικούς Διευθυντές της Αττικής και Θεσσαλονίκης ανώτερο Αξιωματικό, η δε δικαστική διατάσσεται με απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου είτε ως παρεπόμενη ποινή είτε ως μέτρο ασφαλείας.

Οι αλλοδαποί εναντίον των οποίων διατάσσεται η απέλαση, δικαστική ή διοικητική, καταχωρίζονται στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθυμητών Αλλοδαπών [ΕΚΑΝΑ], το οποίο τηρείται στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας.

Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με

απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, [άρθρο 82 παρ.1 του Ν.3386/05 "Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια".

Τα θέματα αυτά ρυθμίζονται σήμερα από την ΚΥΑ 4.000/2/7Α/02 ΥΠ.ΕΞΩΤ-Δ.ΔΙΟΙΚ, ΑΠΟΚ-ΔΙΚ-Δ.ΤΑΞΗΣ, "Καθορισμός των κριτηρίων και της διαδικασίας για την εγγραφή και διαγραφή αλλοδαπών από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθυμητών Αλλοδαπών", που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της όμοιας διατάξεως του άρθρου 49 του προΐσχύσαντος Ν.2910/01, και ισχύει και υπό την ισχύ του πρόσφατου Ν.3386/05, αφού δεν έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ.2 της ανωτέρω ΚΥΑ οι αλλοδαποί που εγγράφονται στον ΕΚΑΝΑ εγγράφονται παράλληλα και στο Σύστημα Πληροφοριών Σέγκεν, όπως τούτο κυρώθηκε με το Ν.2514/97.

Κατά το άρθρο 82 παρ.2 του Ν.3386/05, ο αλλοδαπός που βρίσκεται στο ελληνικό έδαφος είναι υποχρεωμένος να εγκαταλείψει τη Χώρα, αφότου εγγραφεί στον κατάλογο ανεπιθύμητων, μέσα σε προθεσμία που ορίζεται κάθε φορά

από τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Αν δεν συμμορφωθεί, απελαύνεται.

B- Κωλύματα απελάσεων

Από το άρθρο 5 παρ.2 του Συντάγματος ορίζεται ότι όλοι όσοι βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια απολαμβάνουν την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας τους, χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας και θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων. Εξαιρέσεις επιτρέπονται στις περιπτώσεις που προβλέπει το διεθνές δίκαιο. Από τη συνταγματική αυτή διάταξη το διεθνές δίκαιο αναγορεύεται πηγή του ελληνικού δικαίου με άμεση και ευθεία ισχύ στο εσωτερικό δίκαιο, χωρίς ανάγκη προηγούμενης μετατροπής του, [Κ. Χρυσόγονος Ατομικά και Κοινωνικά δικαιώματα σελ.212, Μάνεσης 67 σ.313].

Οι διατάξεις, επομένως, των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα, που απαγορεύουν την απέλαση αλλοδαπών, αποτελούν και διατάξεις των εθνικού μας δικαίου και δεσμεύουν τα δικαστήρια και τη διοίκηση. Από τις διατάξεις αυτές απαγορεύεται να διαταχθεί απέλαση όταν με αυτή προσβάλλονται θεμελιώδη δικαιώματα των

αλλοδαπών που υπερτερούν σε σπουδαιότητα από το συμφέρον του κράτους για την απομάκρυνσή του.

Σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις που έχει κυρώσει η Ελλάδα και από το Νόμο 3386/05 απαγορεύεται η απέλαση του αλλοδαπού στις εξής περιπτώσεις:

α) Εάν υπάρχουν βάσιμοι φόβοι ότι στη χώρα του προορισμού του, δηλ. της καταγωγής, της προελεύσεώς του ή της χώρας που προσφέρεται να τον υποδεχθεί, πρόκειται ο αλλοδαπός :

1) Να διωχθεί για τη δράση του υπέρ της ελευθερίας, [άρθρο 5 παρ.2 του Συντάγματος και 11 περ. ε΄ Ν.3251/04 Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του Ν.2928/01 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις].

2) Να διωχθεί για λόγους που βασίζονται σε διάκριση οποιασδήποτε μορφής, όπως του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της θρησκείας, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων και του γενετήσιου προσανατολισμού του [άρθρο 11 περ.ε΄ Ν.3221/04, άρθρο 1 του Ν.1782/88-Κύρωση της Σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας].

3) Να κινδυνεύσει να υποστεί βασανιστήρια ή άλλους τρόπους σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης. [άρθρο 3 και 16 παρ.1 Ν.1782/88].

β) Εάν είναι πρόσφυγας ή αιτών άσυλο, [άρθρο 31 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων που κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν.Δ.3989/68], και Υπόμνημα της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες του Ιουνίου 03,εγκ.2554/03 Εισ.ΑΠ].

γ) Εάν επιβάλλεται από λόγους προστασίας της οικογένειας και των ανηλίκων, και δη για να μην αποχωρισθεί ο ανήλικος από την οικογένεια του και να μεγαλώσει σε φυσικό περιβάλλον που ευνοεί την αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. [άρθρα 9 και 10 της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του Παιδιού, που κύρωσε η Ελλάδα με το Ν.2101/92, 8 της ΕΣΔΑ, 21 παρ.1 του Συντάγματος και 74 παρ.1 ΠΚ]. Έτσι, απαγορεύεται η απέλαση του αλλοδαπού :

1) όταν είναι ανήλικος και οι γονείς ή τα πρόσωπα που έχουν την επιμέλεια του διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα.

2) όταν είναι γονέας ημεδαπού ανηλίκου και έχει την επιμέλεια ή έχει υποχρέωση διατροφής, την οποία εκπληρώνει.

3) όταν είναι ανήλικος και υποβάλλεται σε αναμορφωτικά μέτρα που του έχουν επιβληθεί με απόφαση του Δικαστηρίου Ανηλίκων, [άρθρο 79 παρ.1 περ.ε Ν.3386/05,122 πκ].

δ) Όταν είναι θύμα εγκληματικής οργάνωσης [άρθρο 187Α παρ.4 ΠΚ] ή των εγκλημάτων εμπορίας δούλων ή ανθρώπων, μαστροπίας, σωματεμπορίας και ασέλγειας με ανήλικο επί αμοιβή [άρθρο 12 Ν.3064/02]. Στις περιπτώσεις αυτές ο εισαγγελέας πλημμ/κών μπορεί να διατάξει την αναστολή της απέλασης, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στην ποινική δίκη των υπαιτίων.

ε) Όταν επιβάλλεται από ανθρωπιστικούς λόγους. Για ανθρωπιστικούς λόγους απαγορεύεται η απέλαση 1) στους υπέργηρους, εκείνους που έχουν υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας τους, και 2) στις έγκυες γυναίκες, κατά τη διάρκεια της κύησης και για έξι μήνες μετά τον τοκετό.

Κατ' εξαίρεση, στις περιπτώσεις των υπεργήρων και στους γονείς ή υποχρέους διατροφής μπορεί να διαταχθεί απέλαση όταν ο αλλοδαπός είναι επικίνδυνος για τη

δημόσια τάξη, την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία.[άρθρο 79 παρ.2 Ν.3386/05].

Γ- Προστασία αλλοδαπών από τη δικαστική απέλαση

Ο αλλοδαπός εναντίον του οποίου διατάσσεται ή πρόκειται να διαταχθεί από το δικαστήριο απέλαση δικαιούται να προβάλει τις αντιρρήσεις του ως εξής:

α-Κατά τη διαδικασία ενώπιον του δικαστηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις που καθορίζουν την εμφάνιση, εκπροσώπηση και υπεράσπιση του κατηγορουμένου, [άρθρο 170-174,358,365 ΚΠΔ].

β-Μετά την έκδοση της πρωτόδικης απόφασης, με την άσκηση των επιτρεπόμενων ένδικων μέσων.

γ-Μετά το αμετάκλητο της απόφασης, με την άσκηση του έκτακτου μέσου της επανάληψης της διαδικασίας [άρθρα 525-530 ΚΠΔ], με την προβολή αντιρρήσεων κατά το άρθρο 565 ΚΠΔ και με την αίτηση για προσωρινή διαμονή με περιοριστικούς όρους λόγω του ανεφίκτου της απέλασης.

Αίτηση για διόρθωση ή συμπλήρωση της απόφασης ή της διάταξης για την απέλαση, κατά το άρθρο 145 ΚΠΔ, δεν μπορεί να γίνει λόγος γιατί αυτές διατάσσονται υπό τον όρο ότι δεν μεταβάλλουν ουσιαστικά και δεν αλλοιώνουν την

αληθινή εικόνα αυτών που πράγματι συνέβησαν στο ακροατήριο, [Γνωμ.Εισ.ΑΠ.7/01 ΠΟΙΝ.ΔΙΚ.02/31].

1) Η επανάληψη της διαδικασίας προς το συμφέρον του κατηγορουμένου που καταδικάσθηκε ασκείται ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 525 ΚΠΔ και κυρίως εάν ύστερα από την οριστική καταδίκη κάποιου αποκαλύφθηκαν νέα-άγνωστα στους δικαστές που τον καταδίκασαν-γεγονότα και αποδείξεις, τα οποία μόνα τους ή σε συνδυασμό με εκείνα που είχαν προσκομισθεί προηγουμένως κάνουν φανερό ότι αυτός που καταδικάσθηκε είναι αθώος ή καταδικάσθηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκείνο που πραγματικά τέλεσε.

2) Οι αντιρρήσεις κατά το άρθρο 565 ΚΠΔ προβάλλονται στο Τριμελές Πλημμ/κείο του τόπου όπου εκτίεται η ποινή όταν ανακύψει διαφωνία μεταξύ του εισαγγελέα Πλημμ/κών και του κατηγορουμένου σχετικά με την εκτελεστότητα της απέλασης.

Κατά το άρθρο 565 ΚΠΔ κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση σχετικά με την εκτελεστότητα της απόφασης και το είδος ή τη διάρκεια της ποινής λύεται από το δικαστήριο των πλημμ/κών του τόπου όπου εκτίεται η ποινή. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι το πλημ/κείο, το οποίο επιλαμβάνεται

τέτοιων αντιρρήσεων του καταδικασμένου, περιορίζεται μόνο στην εξέταση ζητημάτων σχετικών με την εκτελεστικότητα της αμετάκλητης καταδικαστικής ποινικής απόφασης, που προέκυψαν κατά την εκτέλεση και μετά το αμετάκλητο αυτής και ειδικότερα 1) με την εκτελεστικότητα της απόφασης, π.χ.ότι δεν έχει καταστεί αμετάκλητη, δεν είναι προσωρινά εκτελεστή, ότι είναι ανίσχυρη εξαιτίας μεταγενέστερου γεγονότος κλπ, 2) με το είδος της ποινής, π.χ.ότι ο χαρακτηρισμός της ποινής εκ μέρους του Εισαγγελέα δεν είναι σύμφωνος με τις διατάξεις του ΠΚ, και 3) με τη διάρκεια της ποινής, π.χ.ότι είναι εσφαλμένος ο εκ μέρους του εισαγγελέως γενόμενος προσδιορισμός του χρόνου λήξης της ποινής, ότι συντρέχει λόγος που παύει ή κωλύει τη συνέχιση της έκτισης αυτής,όπως απονομή χάρης, [άρθρο 567 ΚΠΔ], παραγραφή, [άρθρο 568 ΚΠΔ], ότι η πράξη κατέστη με μεταγενέστερο νόμο μη αξιόποινη, [άρθρο 2 ΠΚ], κλπ.

Τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των αντιρρήσεων που δικάζονται κατά το άρθρο 565 ΚΠΔ είναι τα εξής δυο: πρώτον θετικά, αναφέρονται σε γεγονότα και αποδείξεις που ανακύπτουν μετά το αμετάκλητο της απόφασης ή που δεν τέθηκαν υπόψη του δικαστηρίου που διέταξε την απέλαση, και δεύτερο, αρνητικά, δεν αναφέρονται στη

νομιμότητα της ποινής ούτε σε νομικά σφάλματα ή σε ακυρότητες που εμφιλοχώρησαν στην απόφαση. Και τούτο γιατί η προβολή αντιρρήσεων κατά το άρθρο 565 ΚΠΔ δεν συνιστούν ένδικο μέσο κατά της απόφασης και δεν επιτρέπεται να προσβάλλουν την ισχύ του δεδिकाσμένου της, [άρθρο 57 ΚΠΔ], [ΑΠ.403/92 πχρ.92/530, ΑΠ. Μπουρόπουλος ΚΠΔ Β/379, Λ. Μαργαρίτη-Ν. Παρασκευόπουλου Ποινολογία 89 σελ.482]. Αν γίνουν δεκτές οι αντιρρήσεις κατά της εκτέλεσης της απόφασης και διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως των αναφερομένων σ' αυτή διατάξεων για αιτία που δεν είναι νόμιμη, όπως π.χ. για αιτία που προσβάλλει την ισχύ του δεδिकाσμένου της, η απόφαση αναιρείται για υπέρβαση εξουσίας [ΑΠ.376/03 ΠΟΙΝ.ΔΙΚ.03/859].

Η εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 565 ΚΠΔ και επί της απέλασης γίνεται διότι ο όρος ποινή στο συγκεκριμένο άρθρο χρησιμοποιείται με την πλατιά έννοια, περιλαμβάνοντας έτσι και τις παρεπόμενες ποινές και τα μέτρα ασφαλείας [Λ. Μαργαρίτης ΠΟΙΝ.ΔΙΚ.02/46].

3) Η αίτηση του υπό απέλαση αλλοδαπού για προσωρινή διαμονή του στη χώρα λόγω του ανεφίκτου της απέλασης, στηρίζεται στο άρθρο 3 της ΚΥΑ 137954/00 των Υπουργών Εξωτερικών-Δικαιοσύνης και Δημ. Τάξης, που

εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της 27 παρ.7 του Ν.1975/91, η οποία ισχύει και υπό την ισχύ του πρόσφατου Ν.3386/05, γιατί δεν έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του.

Από το άρθρο 3 της προαναφερόμενης ΚΥΑ ορίζεται ότι οσάκις η δικαστική απέλαση για οποιονδήποτε λόγο και ιδίως όταν κινδυνεύει η ζωή του υπο απέλαση προσώπου δεν είναι δυνατόν κατά τη βεβαίωση της αστυνομικής αρχής να εκτελεσθεί αμέσως, ο αρμόδιος για την εκτέλεση της καταδικαστικής απόφασης εισαγγελέας απευθύνεται στο Τριμελές Πλημ/κείο στο οποίο υπηρετεί για να αποφασισθεί η άρση της τυχόν χορηγθείσης αναστολής εκτέλεσης της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής και η έκτισή της. Εάν η άμεση απέλαση είναι ανέφικτη και μετά την έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινή, ο αρμόδιος εισαγγελέας εισάγει την υπόθεση στο Τριμελές Πλημμ/κείο, στο οποίο υπηρετεί, για να αποφασισθεί η προσωρινή παραμονή του αλλοδαπού στη χώρα με περιοριστικούς όρους, αναφερομένους ιδίως στην εγκατάσταση και παραμονή, απαγόρευση μετάβασης σε ορισμένους τόπους και άσκηση ορισμένου επαγγέλματος, υποχρέωση εμφάνισης κατά τακτά χρονικά διαστήματα στις αστυνομικές αρχές, στις οποίες αποστέλλεται η απόφαση για να εξασφαλίζεται ο έλεγχος απ' αυτές και να είναι εφικτή η

άμεση πραγματοποίηση της απέλασης του αλλοδαπού μόλις αρθούν τα σχετικά κωλύματα χωρίς νέα εισαγγελική παραγγελία. Η περί προσωρινής παραμονή του αλλοδαπού απόφαση ανακαλείται από το δικαστήριο που την εξέδωσε, όταν συντρέχουν λόγοι εθνικής και δημόσιας ασφάλειας, καθώς και προστασίας της δημόσιας υγείας, όταν ο αλλοδαπός πάσχει από νοσημα που μπορεί να αποτελέσει κίνδυνο γι' αυτή, σύμφωνα με τα διεθνώς ισχύοντα.

Από τις διατάξεις αυτές της ΚΥΑ 137954/00 συνάγεται ότι το Τριμελές Πλημμ/κείο του τόπου όπου εκτίεται η ποινή είναι αρμόδιο να αποφανθεί, κατόπιν αιτήσεως του εισαγγελέα ή του ίδιου του καταδικασμένου αλλοδαπού, εάν ανακύψει μεταξύ τούτων διαφωνία, για το εάν συντρέχουν λόγοι που καθιστούν την απέλαση ανέφικτη και, στην καταφατική περίπτωση, να διατάξει την προσωρινή παραμονή του αλλοδαπού στη χώρα υπό περιοριστικούς όρους.

Η ανωτέρω διαδικασία της ΚΥΑ αποτελεί στάδιο εκτελέσεως της απέλασης του αλλοδαπού, δεν ενέχει παρέμβαση στη δικαστική κρίση και απόφαση και είναι σύμφωνη με την υποχρέωση σεβασμού και προστασίας της προσωπικότητας του ατόμου, καθώς και της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας του, κατά το άρθρο 5 παρ.του

Συντάγματος και των διατάξεων της έχουσας υπερνομοθετική ισχύ ΕΣΔΑ, που κυρώθηκε με το ΝΔ 53/74 [Γνωμ.Εισ.ΑΠ.2/93 ΠΧΡ.93/455, ΠΟΙΝ.ΔΙΚ.93/1590].

Οι λόγοι που καθιστούν την εκτέλεση της απέλασης ανέφικτη είναι τόσο πραγματικοί, που αναφέρονται στην έλλειψη διαβατηρίου, στην άρνηση της χώρας να τον υποδεχθεί, στις πολεμικές συγκρούσεις στη χώρα υποδοχής κλπ, όσο και νομικοί, που αναφέρονται στα κωλύματα της εκτέλεσης της απέλασης, όπως ότι ο αλλοδαπός είναι παλιννοστών ομογενής, πρόσφυγας κλπ, όπως πιο πάνω αναλυτικά καταγράφονται.

Δ- Διαγραφή από το κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών

Από το άρθρο 3 της προαναφερόμενης ΚΥΑ 4.000/2/7α/03 των Υπουργών Εξωτ/κών-Εσωτερ/κών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης-Δικαιοσύνης και Δημ. Τάξης, ορίζεται ότι η διάρκεια ισχύος της εγγραφής στο ΕΚΑΝΑ καθορίζεται από το αποφασίζον την εγγραφή όργανο με κριτήριο τους λόγους για τους οποίους επιβάλλονται. Η εγγραφή παύει αυτοδικαίως να ισχύει, εκτός από τις άλλες περιπτώσεις, και με την κατάργηση της δικαστικής απόφασης που επέβαλε την απέλαση.

Από όσα εκτέθηκαν συνάγεται ότι η απόφαση που διατάσσει τη μη εκτέλεση ή την αναστολή εκτέλεσης της δικαστικής απέλασης του αλλοδαπού, κατά τη διαδικασία του άρθρου 365 ΚΠΔ, ή την προσωρινή διαμονή του αλλοδαπού υπό περιοριστικούς όρους, κατά τη διαδικασία του άρθρου της ΚΥΑ 137.954/00 των Υπουργών Εξωτερικών-Δικαιοσύνης και Δημ.Τάξης, γίνεται όπως ακριβώς και η εγγραφή οποιασδήποτε απόφασης που διατάσσει την εγγραφή της στον κατάλογο, όπως επιτάσσεται από το άρθρο 3 αυτής, δηλ. με κριτήριο τους λόγους για τους οποίους επιβάλλεται. Αν επομένως η μη εκτέλεση της απέλασης διατάσσεται για το λόγο ότι ο υπό απέλαση αλλοδαπός έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, επέρχεται διαγραφή του από τον κατάλογο οριστικά γιατί η ιδιότητά του αυτή είναι διαρκής, αν η μη εκτέλεση της απέλασης διατάσσεται για το λόγο ότι ο υπό απέλαση αλλοδαπός είναι αιτών άσυλο, η διαγραφή του από τον κατάλογο είναι προσωρινή και διαρκεί μέχρις ότου κριθεί οριστικά η αίτησή του για την αναγνώρισή του ως πολιτικώς πρόσφυγας, κ.ο.κ.[αντίθετη μερικά η Γνωμ.ΝΣΚ 243/04, που δέχεται, κατά πλειοψηφία, ότι η αναστολή της απέλασης που διατάσσει το δικαστήριο κατά τη διαδικασία του άρθρου 565 ΚΠΔ συνεπάγεται την οριστική του διαγραφή από τον κατάλογο].

3- Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η καταχώριση στον κατάλογο ανεπιθυμητών αλλοδαπών της απόφασης του δικαστηρίου που έκανε δεκτές τις αντιρρήσεις του αλλοδαπού κατά της δικαστικής απέλασής του, ή αλλιώς η οριστική ή η προσωρινή διαγραφή του απ' αυτόν, γίνεται με κριτήριο τους λόγους για τους οποίους το δικαστήριο δέχθηκε τις αντιρρήσεις και προσδιορίζονται από την ερμηνεία του περιεχομένου της σχετικής απόφασης, δηλ. από το συνδυασμό του σκεπτικού και του διατακτικού της.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Φώτιος Μακρής

Ε.Θ.